

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2011/2067(INI)

18.7.2011

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia
(2011/2067(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Monika Smolková

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia jako element strategii Europa 2020, wskazując przy tym na potrzebę stałego podnoszenia poziomu umiejętności, gdyż tylko wykwalifikowana siła robocza ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju konkurencyjnej, zrównoważonej i innowacyjnej gospodarki, a także uważa, że należy tworzyć politykę rozwoju nastawioną na modernizację systemu nauki i innowacyjności, a także na wspieranie większych szans na zatrudnienie, wzrostu i spójności społecznej, tak by program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia dostosował się do sytuacji po wyjściu z kryzysu oraz zapobiegał występowaniu podobnych kryzysów w przyszłości; w tym kontekście podkreśla znaczenie konkretnych i konsekwentnych środków na rzecz szkolenia pracowników;
2. popiera propagowanie zintegrowanych podejść z udziałem głównych podmiotów szczebla krajowego, regionalnego i lokalnego; w tym kontekście podkreśla znaczenie regionalnego wymiaru wdrażania programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia; jest zdania, że udział regionów europejskich przyczyni się do prawdziwego sukcesu programu, oraz apeluje o lepsze podkreślanie tego aspektu;
3. podkreśla potrzebę doskonalenia i różnicowania usług w zakresie zatrudnienia świadczonych zarówno osobom poszukującym pracy, jak i pracodawcom, a w szczególności tworzenia usług publicznych w zakresie zatrudnienia dostosowanych do indywidualnych potrzeb bezrobotnych, ludzi młodych i mniej uprzywilejowanych grup społecznych;
4. wzywa do zwrócenia większej uwagi na kwestię ograniczania bezrobocia wśród młodych ludzi, którzy często posiadają bardzo dobre wykształcenie i ogromne kwalifikacje, a mimo to nie mogą znaleźć zatrudnienia ze względu np. na brak doświadczenia, a także do wprowadzenia realnych i skutecznych działań zmierzających do poprawy sytuacji w tej dziedzinie; zauważa, że takie zjawisko może przyczynić się do długotrwałych deformacji na rynku pracy w Unii Europejskiej;
5. ze względu na starzenie się społeczeństwa w Europie wzywa państwa członkowskie do utworzenia zestawu instrumentów ułatwiających osobom starszym dostęp do rynku pracy, a także apeluje o propagowanie i szeroko zakrojone wsparcie w dziedzinie orientacji zawodowej i aktywowania osób starszych w kontekście innowacyjnego partnerstwa na rzecz aktywnego starzenia się w dobrym zdrowiu, a także o zachęty dla pracodawców, gdyż przedsiębiorcy są mniej zainteresowani osobami starszymi; podkreśla, jak ważne jest dalsze kształcenie tych osób oraz zdobywanie przez nie nowych kwalifikacji, które umożliwią im powrót na rynek pracy; podkreśla w tym kontekście znaczenie korzystania z wiedzy i doświadczenia osób starszych, np. w projektach szkoleniowych;
6. zwraca uwagę na rosnące bezrobocie wśród kobiet, nawet tych posiadających wysokie kwalifikacje i umiejętności, oraz wzywa Komisję do podjęcia środków zmierzających do

wyrównania szans kobiet i mężczyzn na rynku pracy;

7. podkreśla potrzebę efektywniejszego wykorzystywania środków finansowych do zdobywania nowych umiejętności oraz większego udziału rządów krajowych w pobudzaniu tworzenia nowych miejsc pracy, w tym w rozwijającym się sektorze „zielonej” gospodarki; zaznacza, że gospodarkę społeczną można wykorzystywać jako sposób na tworzenie miejsc pracy dla mniej uprzywilejowanych grup społecznych, co wymaga przede wszystkim wykorzystywania dostępnych funduszy i programów: Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), a także programu uczenia się przez całe życie oraz programów Progres i INTERREG;
8. podkreśla znaczenie synergii między poszczególnymi funduszami europejskimi, a także zdecentralizowanego podejścia przy wykorzystywaniu tych funduszy tak, by zaspokoić wymogi rynku pracy; uważa, że należy również dać pojedynczym osobom i przedsiębiorstwom odpowiednie zachęty do inwestowania w szkolenie; w związku z tym podkreśla wkład polityki spójności w inicjatywę przewodnią „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” oraz wzywa do uwzględnienia jej potencjału w zakresie zrównoważonego wzrostu;
9. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie projektu pilotażowego „Twoja pierwsza praca z EURES-em”, skierowanego do młodych osób poszukujących pracy w 27 państwach członkowskich; jest przekonany, że do tego projektu powinny zostać zaangażowane władze lokalne i organizacje zajmujące się integracją młodych ludzi niezależnie od ich pochodzenia społecznego czy geograficznego;
10. zgadza się z potrzebą zwiększenia wpływu instrumentów polityki spójności, w tym EFS, przez skoncentrowanie środków finansowych na mniejszej liczbie priorytetów, poprawę warunków niezbędnych do przeprowadzenia reform instytucjonalnych, bardziej zdecydowane stosowanie zasady partnerstwa, podkreślanie jasnych i mierzalnych celów oraz wprowadzenie umów inwestycyjnych na rzecz rozwoju i partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi;
11. popiera politykę tworzenia nowych miejsc pracy priorytetowo uwzględniającą potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które zapewniają 2/3 wszystkich miejsc pracy w sektorze prywatnym, i jest zdania, że należy opracować mechanizmy szkoleniowe, w które wkład będzie miał również sektor prywatny i które będą dostosowane do jego potrzeb; popiera innowacyjne środki służące zdobywaniu nowych umiejętności, zwłaszcza w kontekście MŚP;
12. wzywa Komisję do przeglądu istniejących unijnych ram bezpośredniego wsparcia przedsiębiorczości oraz do zbadania możliwości przyznania znacznej części tego wsparcia na tworzenie miejsc pracy w przedsiębiorstwach, rozwijanie umiejętności pracowników i wdrażanie kolejnych programów szkoleniowych;
13. przywiązuje szczególną wagę do skutecznych zachęt i systemów podziału kosztów w celu podniesienia poziomu publicznych i prywatnych inwestycji w regularne szkolenie pracowników i w uczenie się przez całe życie z naciskiem na technologie informacyjne i

komunikacyjne (TIK) oraz umiejętność korzystania z nich, a także na naukę języków, rozwój umiejętności planowania, analizowania, organizacji, rozwiązywania problemów i komunikowania oraz na umiejętność dostosowywania się do nowych sytuacji; podkreśla znaczenie polepszenia dostępu do TIK niezależnie od miejsca zamieszkania i sytuacji społecznej;

14. jest przekonany, że wsparcie przedsiębiorczości prywatnej w kontekście badań i rozwoju spowoduje powstanie nowych miejsc pracy i umożliwi rozwój nowych umiejętności w odpowiedzi na potrzeby rynku;
15. podkreśla, że wymiana doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań oraz tworzenie na szczeblu krajowym i unijnym sieci i mechanizmów koordynacji między placówkami szkolnictwa wyższego, ośrodkami badawczymi i centrami przedsiębiorczości ma zasadnicze znaczenie dla podnoszenia poziomu umiejętności i dostosowywania ich do potrzeb rynku pracy; wskazuje na potrzebę umacniania sieci pracodawców i zachęcania ich do wymiany najlepszych praktyk; podkreśla z naciskiem znaczenie stabilnej równowagi podaży i popytu między pracodawcami a placówkami szkoleniowymi; wzywa władze lokalne i regionalne, by propagowały wspólnotowy system ekozarządzania i audytu (EMAS) oraz by zachęcały wszystkie sektory gospodarki do starań o rejestrację w systemie EMAS;
16. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą wspierania europejskich centrów doskonałości w nowych specjalizacjach akademickich ukierunkowanych na przyszłe miejsca pracy; podkreśla, że szczególnie na obszarach miejskich władze regionalne i lokalne znajdują się na najlepszej pozycji i mają największe możliwości, by tworzyć warunki niezbędne do rozwoju klastrów innowacyjnych przedsiębiorstw; podkreśla, że tworzenie takich klastrów może być decydującym bodźcem dla lokalnego rozwoju gospodarczego i może spowodować tworzenie miejsc pracy w regionach;
17. zauważa, że główna odpowiedzialność za realizację celów programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia spoczywa na państwach członkowskich i ich regionach, w związku z czym Komisja powinna koniecznie zadbać, by wszystkie państwa członkowskie uznały cele programu za swoje;
18. wzywa Komisję do przyjęcia środków zmierzających do usunięcia przeszkód administracyjnych i prawnych z myślą o większej mobilności pracowników z punktu widzenia uznawania kwalifikacji oraz możliwości przenoszenia uzupełniających uprawnień emerytalnych; podkreśla potrzebę ożywienia mobilności siły roboczej pomiędzy państwami członkowskimi UE, gdyż potencjalnie może ona służyć zmniejszeniu różnic między regionami i osiągnięciu celów polityki spójności; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą zreformowania sieci Europejskich Służb Zatrudnienia EURES w celu poprawy jakości usług dla pracowników mobilnych i osób poszukujących pracy zwłaszcza w regionach przygranicznych;
19. wzywa do zaangażowania podmiotów krajowych, regionalnych i lokalnych w procesy oceniania, dostosowywania i określania zmian we wdrażaniu omawianego programu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	12.7.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 42 - : 3 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, , Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Norica Nicolai